

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
189

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 823. Περί αύξήσεως θέσεων προσωπικού της Ύπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Υπουργείου Συγκοινωνιών και άλλων τινών διατάξεων. 1
- N. 825. Περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων της διεπούσης τῆς ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 823

Περί αύξήσεως θέσεων προσωπικού της Ύπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Υπουργείου Συγκοινωνιών και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ύψιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν» ἐκδοθέντος ὁργανισμοῦ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιών, δύναται νὰ συσταθοῦν αἱ κάτωθι κατ' ἀνώτατον ὅριον θέσεις, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων:

α) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (ΑΤ), μέχρις ἑκατὸν πέντε (105) θέσεις.

β) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως (ΑΡ), μέχρις ἑκατὸν δώδεκα (112) θέσεις.

γ) Εἰς τοὺς Κλάδους Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (ΜΕ), μέχρις ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο (342) θέσεις.

δ) Εἰς τοὺς Κλάδους Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (ΣΕ), μέχρις πέντε (5) θέσεις.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁργανισμοῦ ΥΠΑ, δύναται νὰ συσταθοῦν κατ' ἀνώτατον ὅριον, μέχρι διακόσιαι τεσσαράκοντα ὀκτῶ (248) θέσεις ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων.

3. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέσεις, θὰ κατανεμηθοῦν εἰς Κλάδους καὶ εἰδικότητας διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ὁργανισμοῦ ΥΠΑ.

4. Ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου συσταθισμένων νέων ὁργανικῶν θέσεων, πραγματοποιηθήσεται σταδιακῶς καὶ μέχρι ποσοστοῦ 40% κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 20% δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 51/1975 ἐκδοσιν τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας (ΥΠΑ) τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιών, τάσσεται νέα προθεσμία τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδομένου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, καθορίζονται αἱ ἀρμοδιότητες καὶ ἡ ἐπὶ μέρους διάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κέντρου Ἡλεκτρονικοῦ Τηλεοπιστοῦ τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιών, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 985/1977 «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν».

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀρίστου γράδου μισθωτοὶ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας, δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς κενὰς τακτικὰς θέσεις ἀναλόγως τῶν τυπικῶν τῶν προσόντων.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 (παράγρ. 2), 2 (παράγραφοι 1 ἐδάφ. β' καὶ γ', 3, 4, 5, 7 καὶ 8) τοῦ Ν.Δ. 169/1969.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 διορισμὸς δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς μὲν τοὺς Κλάδους ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ εἰς ἑκάστην ἀνώτερον τοῦ θου εἰς δὲ τοὺς Κλάδους ΣΕ εἰς ἑκάστην ἀνώτερον τοῦ θου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΣΜ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 825

(2)

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς διεπομένης τὸ ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ οὐθμι-
σεως συναγῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας εἰσφορὰ πρὸς τὸ ΙΚΑ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου ὅσας: τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων ποσοστῶν εἰσφορᾶς.

Εἰσφορὰ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καταβάλλονται διὰ τὰς μέχρι τοῦ ἐκάστοτε ἰσχυόντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀνωτάτης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως ἀποδοχᾶς.

Αἱ δι' ἐκάστην μισθολογικὴν περίοδον καταβλητέαι εἰσφορὰὶ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ τροποποιεῖσιν εἰς ἀκεραίας δεκάδας δραχμῶν, τῶν ποσῶν μέχρι μὲν καὶ πέντε δραχμῶν παραλειπόμενων, τῶν δὲ ἀνωτέρων τῶν πέντε λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δεκάδων δραχμῶν».

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν Κλάδου ἀθροιστικῶν τῶν συνταξιούχων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων».

3. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/51, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. 4476/1965, «περὶ προσθέτου παρὰ τὸ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἡ φράσις «... διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἡσφα-

λισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφορὰι».

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἰσχύει σήμερον, αἱ φράσεις «τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου» καὶ «τεκμαρτοῦ μισθοῦ», ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως διὰ τῶν φράσεων «πραγματικῶν μισθῶν» καὶ «πραγματικῶν ἡμερομισθίων».

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ δύναται νὰ προβλεφθῇ ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου, τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τινὰς κατηγορίας ἡσφαλισμένων γενικῶς ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς, ὅσας: τοῦ μέσου ὅρου τῶν τεκμαιρομένων ἀποδοχῶν ἢ τεκμαιρομένου εἰσοδήματος κατὰ κατηγορίας».

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 καταργεῖται.

6. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, λαμβάνοντα ἀριθμὸν 6.

«6. Ἐπὶ ἡσφαλισμένων ἀπαρτλούμενων διαδοχικῶς ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐργασίας εἰς πλείονας ἐργοδοτάς, μεθ' ἐκάστου τῶν ὁποίων συνάπτεται ἰδίᾳ σχέσις ἐργασίας, καταβάλλεται παρ' ἐκάστου τούτων ἡ εἰσφορά μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ἀποδοχῶν περὶ οὗ ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐν ἀσφαλίσει ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ μῆνα, τὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν ἡσφαλισμένον τῶν, ἐπὶ πλεόν τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀνωτάτου ὁρίου, ἀποδοχῶν, καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσφορῶν, δι' ἀπάσης τὰς ἀπαρτλήσεις τοῦ καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν χορηγητέων αὐτῷ παροχῶν».

7. Αἱ παράγραφοι 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 λαμβάνουν τοὺς ἀριθμοὺς 7, 8, 9 καὶ 10 ἀντιστοίχως.

8. Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«στ. Ἐπὶ ἔργου ἐκτελούμενου ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ διὰ μετολαβόντων προσώπων μεθ' ὧν οὗτος συνελήθη καὶ αὐτὸν ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν τμημάτων ἢ τοῦ συνόλου τοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον τὰ μετολαβόντα πρόσωπα προσλαμβάνουν καὶ ἀμείβουν τοὺς ἐκτελεστέας αὐτῶν, ἐργοδοταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ ὁ κύριος τοῦ ἔργου καὶ πάντα τὰ μετολαβόντα πρόσωπα».

9. Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τούτοις ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὀφειλόμενων εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοσυνταξικῶν Ὀμικῶν καὶ Ἐλαιοργικῶν Ἐργασίων.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 2963/1954, εἶναι ὅτι ὁ Αὐτόνομος Ὄργανισμὸς Ἐργατικῆς Κατοικίας δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν ἐργοδοτικῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεισπραττεμένων τειρομένων, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα.

11. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 87/1967 «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, Μολεργατῶν καὶ Μικροεργατῶν, τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Πρωτοπικῶν ΑΣΟ, τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων πρῶτον βαθμοῦ Α.Ε. Γενικῶν Ἀποδηκῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν καὶ Ἀγγειοπλαστῶν», καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ὑπάγονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη:

α) Οι απασχολούμενοι εις βουστάσια, ιπποφορέια, πτηνοτροφεία, χοιροτροφεία, τυροκομεία και παρεμφερείς προς αυτά πάσης μορφής επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, κειμέναι εις περιοχάς εις ας τὸ Ἰδρυμα ἐπεξετάθη μετὰ τὴν 1.7.1962 ἢ θέλει ἐπεκταθῆ μετὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος.

β) Οι απασχολούμενοι εις γεωργικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Α.

γ) Οι ἀξιομακίαι πολέμου διαθεσιμότητος.

2. Χρόνος απασχολήσεως τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ γ προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐντὸς ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον καταβλήθησαν αἱ ἀντιστοιχοὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοραὶ ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου ἢ θύλον καταβλήθη αὐτὰ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. στ' περιπτώσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστίθεται διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4504/1966, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐδαφίων:

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει τοῦ ρητινοσυλλέκτου ἐξευρίσκεται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐκ τῶν στοιχείων τῶν ἐιομηγάνων καὶ ἐμπόρων ρητίνης προκύπτοντος ἐτησίου εἰσοδήματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς παραδόσεως τῆς συλλεγείσης ρητίνης, διὰ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ καθοριζομένου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου μιᾶς τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη, οὐχὶ πάντως μικροτέρας τῆς τρίτης (III) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

Αἱ ἡμέραι ἐργασίας ἀνάγονται εἰς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος παραδόσεως τῆς ρητίνης. Ἐπὶ παραδόσεως ρητίνης ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, αἱ ἀναλογούσαι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡμέραι ἐργασίας θεωροῦνται ἀναγόμεναι εἰς τὸ προηγούμενον τῆς παραδόσεως τῆς ρητίνης ἡμερολογιακὸν ἔτος».

4. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἡ Β' περίοδος αὐτοῦ ἡμηνεύθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 2698/1953 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἰδρυματὸς Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας ὡς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτὸς τῆς ἐργασίας ἣν παρέχει καὶ δι' ἣν ἀσφαλίζεται εἰς εἰδικὸν Ταμεῖον ἀσφαλίσεως, ἐξαίρουμένον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως, παρέχῃ καὶ ἐτέραν ἐργασίαν παρ' ἐτέρῳ ἐργοδότη, πληροῦσαν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη, μὴ θεμελιούσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρ' ἐτέρῳ Ταμείῳ κυρίως ἀσφαλίσεως, ὑπάγεται ὡς πρὸς ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ».

5. Ὁ μετὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ Ν. 4476/1965 χρόνος ἀσφαλίσεως, δι' ὃν καταβλήθησαν εἰσφοραὶ εἰς τὸ ΤΕΒΕ παρὰ τῶν μελῶν τῶν Βιοτεχνικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Ν. 602/1915 «περὶ Συνεταιρισμῶν» τῶν ἀπασχολουμένων μετὰ τὰ γονακικά, περὶ ὧν ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 4476/1965, λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΕΒΕ, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν λόγῳ προσώπων τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως διὰ τὸν ἀντιστοιχόν χρόνον.

6. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δὲν χωρεῖ ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περὶ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δηλώσεως, εἶναι ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου».

7. Ἡσφαλισμένοι τῶν συγγωνευθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ Ταμείων, ὡς καὶ ἡσφαλισμένοι ὑπαγόμενοι ἤδη εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ διατελέσαντες ἡσφαλισμένοι εἰς Εἰδικὰ Ταμεία κυρίως ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, ἀναλαβόντες τὰς ἀσφαλιστικὰς τῶν εἰσφορὰς, δύνανται ν' ἀναγνωρίσουν ὡς ἐν ἀσφαλίσει παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ δι' ὃν ἀνέλαβον τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀπονομήν συντάξεως ἐξ ἐτέρως πηγῆς.

Ἡ ἀναγνώρισις χωρεῖ αἰτήσῃ τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ καταβολῆς ὑπ' αὐτοῦ, τῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν, ἡσφαλισμένου μὲν ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς μόνον τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζομένων κατ' ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχων ὅσας τῶν ἀποδοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν λαμβανομένην σύνταξιν.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

8. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Μετακλητοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου δύνανται, τῇ αἰτήσῃ τῶν, νὰ ὑπαχθῶν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου».

9. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 2413/1953, καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

10. Τὸ προσωπικὸν τῶν Κλωστοῦφαντουργείων Ἐδέσεως «ΕΣΤΙΑ», τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 μέχρι τοῦ ἔτους 1972 ἀπασχολήθη εἰς τὸν συσταθέντα Παραγωγικὸν Συνεταιρισμὸν Περιορισμένης Εὐθύνης «Η ΕΔΕΣΣΑ», δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ ΙΚΑ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως του, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἡ ὀφειλὴ δύναται νὰ καταβληθῇ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἡσφαλισμένου, εἴτε ἐφ' ἀπαξ, εἴτε εἰς 36 ἰσοπέσους μηνιαίας δόσεις.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

11. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 710/1977 «περὶ ξεναγῶν» ἐξάμηνος προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως προγενεστέρως ἀπασχολήσεως ξεναγῶν παρατείνεται μέχρι τῆς 31.12.1978.

12. Ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τοῦ ΙΚΑ, ἀπασχοληθέντες ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ἀσφαλισθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 μέχρι τοῦ ἔτους 1947 εἰς τοὺς τότε λειτουργούντας ἰταλικούς ἀσφαλιστικούς φορεῖς, ὡς καὶ ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τοῦ ΙΚΑ ἀπασχοληθέντες ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς καὶ ἀσφαλισθέντες εἰς Βουλγαρικὸς ἀσφαλιστικούς φορεῖς, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ταύτης ὡς συντάξιμον παρὰ τῷ ΙΚΑ, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνώρισεως αἰτήσεως, ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τούτου ἰσχύοντος κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ο χρόνος ασφαλίσεως εις τούς Ιταλικούς ή βουλγαρικούς φορείς αποδεικνύεται από στοιχεία των φορέων τούτων ή από έπίσημα στοιχεία των Έλληνικών Αρχών.

Ο έσας της παρούσης άναγνωρίζομενος χρόνος δέν δύναται νά ληφθῇ ύπ' όψει διά την θεμελίωσιν του δικαιώματος συντάξεως ή τον καθορισμόν του ποσού αυτής πρό της ολοσχερούς έξοφλήσεως του διά την έξαγοράν καθορισθέντος ποσού.

*Άρθρον 3.

Η παρ. 2 του άρθρου 1 της κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976 «περί κυρώσεως της νομοθετικού περιεχομένου πράξεως «περί καθορισμού νέας έσσεως ύπολογισμού και άναπροσαρμογής των συντάξεων του Ι.Κ.Α., ως και αύξήσεως των υπό του Ο.Γ.Α. του Τ.Ε.Β.Ε. και του Τ.χ.μ.ε. ύπολογισμών» Εμπόρων καταβαλλομένων συντάξεων» πράξεως νομοθετικού περιεχομένου της 4.2.1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Διά τον ύπολογισμόν των συντάξεων λαμβάνεται ως έσας εις πάναν περίπτωσιν το έκάστοτε ισχύον τεκμαρτόν ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ήν κατατάσσεται ό ήσφαλισμένος, έσας του πηλίκου του προκύπτοντος εκ της διαιρέσεως του συνόλου των πραγματικών του άποδοχών, μετά των δώρων έορτών, των ληφθεισών κατά τά δύο ήμερολογιακά έτη τά άμέσως προηγούμενα εκείνου καθ' ό ύπεβλήθη ή αίτησις περί συνταξιοδότησεως, διά του άριθμού των ήμερών έργασίας, δι' ός υπήχθη εις την άσφάλισιν έντός της διετίας ταύτης. Άποδοχαί πέραν του τεκμαρτού ήμερομισθίου της άνωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως της ισχυούσης κατά την καταβολήν των εισφορών, έντός της άνωτέρω διετίας, δέν λαμβάνονται ύπ' όψει.

Έάν ό ήσφαλισμένος δέν έπραγματοποίησεν έντός των άνωτέρω δύο ήμερολογιακών έτών τετρακοσίας τουλάχιστον ήμέρας έργασίας, διά την έξέυσιν του τεκμαρτού ήμερομισθίου της κλάσεως ύπολογισμού, λαμβάνονται ύπ' όψει και αι άποδοχαί ήμερών έργασίας της άμέσως προγενεστέρας χρονικής περιόδου μέχρι συμπληρώσεως συνολικώς τετρακοσίων ήμερών έργασίας.

Αύξήσεις άποδοχών του ήσφαλισμένου κατά την άνωτέρω διετίαν, ή κατά την διάρκεια των ως άνω 400 ήμερομισθίων, ύπερβαίνουν το κατά τό αυτό χρονικόν διάστημα ποσοστόν αύξήσεως του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργάτου, προσηυξημένου κατά 6% δέν λαμβάνονται ύπ' όψει διά τον, κατά τά άνωτέρω, ύπολογισμόν των συντάξεων, εκτός εάν αι άποδοχαί αύται προβλέπονται υπό συλλογικών συμβάσεων έργασίας, κανονισμών ή διαιτητικών αποφάσεων ή καταβάλλονται υπό του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ.

Έάν έχώρησεν άνακαθορισμός των συντάξεων κατ' έφαρμογήν της παρ. 9 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, άποδοχαί, έμπίπτουσαι εις τον πρό του άνακαθορισμού χρόνον, λαμβάνονται ύπ' όψει ηύξημένα κατά τό ποσοστόν αύξήσεως των όρίων των μισθών και τεκμαρτών ήμερομισθίων».

*Άρθρον 4.

1. Η παράγρ. 4 του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη και συμπληρώθη υπό του άρθρου 13 του Ν. 4476/1965 και αντικατεστάθη διά της από 4.2.1976 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Από πρώτης του μεθεπομένου μηνός από της εκάστοτε αύξήσεως του κατωτάτου ήμερομισθίου άρρενος άνειδικεύτου έργάτου, αύξάνονται κατά τό αυτό ποσοστόν τά όρια μισθών και τά τεκμαρτά ήμερομισθία των έν παραγράφω 1 ασφαλιστικών κλάσεων. Τό ποσοστόν της αύξήσεως διαπιστούται έντός διμήνου δι' άποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ, δημοσιευομένης διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Διά της αυτής άποφάσεως στρογγυλοποιούνται εις άκεραίαις μονάδας δραχμών, των μόν ποσών μέχρι 0.5 της δραχμής παραλειπομένων, των δέ άνωτέρων λογιζομένων ως άκεραίων μονάδων δραχμών».

2. Η παράγρ. 9 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 42 του Ν. Δ. 2698/1953 και του άρθρου 4 της διά του Ν. 321/1976 κυρωθείσης από 4.2.1976 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«9. Από της κατά την παράγρ. 4 του άρθρου 37 του παρόντος αύξήσεως των όρίων μισθών και των τεκμαρτών ήμερομισθίων των ασφαλιστικών κλάσεων, τό ποσόν των συντάξεων, των ύπολογισθεισών έσας των πρό της αύξήσεως ισχυόντων τεκμαρτών ήμερομισθίων, άνακαθορίζεται έσας του διαμορφωθέντος νέου τεκμαρτού ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις την όποιαν άνήκει ό συνταξιούχος».

3. Κατά την πρώτην έφαρμογήν του παρόντος ό κατά 22% άνακαθορισμός των συντάξεων, συνεπεία των από 1.2.1978 κατά 15% και από 1.7.1978 κατά 7% αύξήσεων του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργάτου, ένεργείται άνάδρουμικώς από 1ης Μαΐου και 1ης Σεπτεμβρίου 1978 άντιστοίχως.

*Άρθρον 5.

1. Έν τέλει της παρ. 15 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται έδάφιον έχον ούτω:

«Συνυπολογίζονται ως αύτως και αι ήμέραι δι' ός ό ήσφαλισμένος έπεδοτήθη λόγω άσθενείας ή τακτικής άνεργίας έντός της τελευταίας δεκαετίας πρό της ύποβολής της αίτήσεως συνταξιοδότησεως, όχι πάντως πρό της 1.1.1976. Αί συνυπολογιζόμεναι ήμέραι δέν δύνανται νά ύπερβούν τά διακόσια (200) ήμερομισθία συνολικώς».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960 και της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 346/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της περί ΙΚΑ νομοθεσίας», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Έπί άναπηρίας όφειλομένης εις έργατικόν άτύχημα τό ποσόν της χορηγητέας μετά των οικογενειακών βαρών συντάξεως δέν δύναται νά είναι κατώτερον του 60% του 25πλάσιου του τεκμαρτού ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ήν κατατάσσεται ό ήσφαλισμένος, κατά τό άρθρον 37 του παρόντος, τό όποιον ποσόν όμως δέν δύναται νά ύπερβαίνη τό 25πλάσιον του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ήμερομισθίου της ογδόης (VIII) ασφαλιστικής κλάσεως μέχρι της 31.12.1980, της ένατης (IX) διά τό από 1.1.1981 και μέχρι 31.12.1983 χρονικόν διάστημα και της δεκάτης (X) διά τον από 1.1.1984 και έφεξής χρόνον».

3. Τό πρώτον έδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960 και της παρ. 1 του άρθρου 3 της από 4.2.1976 πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Τό ποσόν της συντάξεως λόγω άναπηρίας ή γήρατος προσαυξάνεται διά την σύζυγον κατά τό ποσόν ενός και ήμισους του εκάστοτε ισχύοντος ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργάτου έρ' όσον δέν άτκει έπαγγελματίς ή δέν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού όργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου.

Καθ' εκάστην έφεξής αύξησιν του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργάτου ό άνακαθορισμός της ως άνω προσαυξήσεως, χωρεί από της ήμέρας άνακαθορισμού των συντάξεων κατά τας διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος».

4. Έν τέλει της παρ. 3 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται διάταξις έχουσα ούτω:

«Αί διά τά τέκνα χορηγούμεναι προσαυξήσεις συντάξεων δέν δύναται νά ύπολογισθούν κατά πάσαν περίπτωση έπί τμήματος συντάξεως άνωτέρου του εκάστοτε 25πλάσιου του τεκμαρτού ήμερομισθίου της δεκάτης (X) ασφαλιστικής κλάσεως».

Τυχόν καταβαλλόμενα επί πλέον ποσά εξακολουθούν να καταβάλλονται, συμψηφίζονται όμως εις πάσαν μελλοντικήν αξίησιν των συντάξεων».

5. Τò τελευταίον εδάφιον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς συμπληρώθη διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4497/1966, «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐδαφίων:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν τέκνων ἐγγόνων καὶ προγονῶν παρατείνεται ἐφ' ὅσον χρόνον, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου ὁρίου ἡλικίας, συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των εἰς ἀνωτέρας ἢ ἀνωτάτας σχολὰς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἀκούσιν ἐπαγγελματικῆς ἢ δὲν λαμβάνουσιν σύνταξιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ οἰοῦντοτε φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουσιν προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ ἀνικάνου πρὸς πάσαν διοριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται παράγραφος 14 ἔχουσα οὕτω:

«14. α) Τò κατώτατον ὄριον τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων εἶναι ἴσον, προκειμένου μὲν περὶ συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας, πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 15 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων λόγῳ θανάτου, πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 13,5 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, μειούμενον εἰς ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸ ποσοστὸν καθ' ὃ ὁ συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένην σύνταξιν.

Προκειμένου περὶ τῶν δικαιούχων συντάξεως ἡ βοηθήματος τύπου συντάξεως ἔσται τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 «περὶ αὐξήσεως τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως συντάξεων καὶ τροποποιήσεως τῶν συναρῶν διατάξεων» τὸ ὡς ἂν κατώτατον ὄριον εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 12 ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μείωσις τοῦ κατωτάτου ὁρίου δὲν ἰσχύει διὰ συνταξιούχους ἐξ οἰκιστικῆς αἰτίας ὡς καὶ διὰ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους, τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συμπλήρωσαν τὸ 68ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ) Προκειμένου περὶ συνταξιούχων λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἡ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον κατώτατον ὄριον προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἐκάστοτε ποσὸν τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου διὰ τὴν σύζυγον καὶ ἐνὸς εἰσέτι ἡμερομισθίου δι' ἕκαστον τέκνον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τροποποιήθηται ἰσχύει.

Ἐπὶ καταστάσεως ἀπολύτου ἀναπηρίας τὸ κατώτατον ὄριον προσαυξάνεται κατὰ 15%.

δ) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ ΙΚΑ οἱ ὁποῖοι τυγχάνουσιν καὶ συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐτέρου ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ λαμβάνουσιν καὶ ἐτέραν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΙΚΑ. Ἐὰν ὅμως τὸ ἄθροισμα τῶν τοιούτων συντάξεων εἶναι μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ ΙΚΑ, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ ἀφαιρέματος τούτου καὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Προκειμένου περὶ συντάξεων, ἀπονεμομένων κατ' ἐφαρμογὴν διμερῶν ἢ πολυμερῶν διεθνῶν συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τὸ ποσὸν τῶν χορηγούμενων ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐκ τῶν συμβάσεων ἢ κανονισμῶν τούτων προβλεπόμενον.

ε) Ἐν ἐκάστῃ ἐφεξῆς αὐξήσει τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ὁ ἀνακαθορισμὸς τῶν ὡς ἂν κατωτάτων ὁρίων συντάξεων καὶ προσαυξήσεων χωρὶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀνακαθορισμοῦ τῶν συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος».

7. Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«δ) Τὰ ἄρχικα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υιοθετηθέντα, προγονοί) καὶ ἐπὶ ἡσυχαιότητας ἢ θήλας συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

8. Αἱ παράγραφοι 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 καταργοῦνται.

9. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθετικῆς περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», δὲν ἰσχύουσιν διὰ τὸ ΙΚΑ.

10. Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ ὁρίζεται, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μειωτικῆς περὶθάλψεως, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριακονταπλάσιον τοῦ ἐκάστοτε ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Εἰς περιπτώσιν παθολογικῆς ἀνελπίσεως τοῦ τοκετοῦ, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω βοηθήματος, παρέχεται καὶ νοσοκομιακὴ περίθαλψις».

11. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, τὸ ΙΚΑ καταβάλλει ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα δι' ἔξοδα κηδείας καὶ ἐπὶ θανάτου μέλους οἰκογενεῖας συνταξιοδοτούμενου λόγῳ θανάτου ἡσυχαιότητας ἢ συνταξιούχου.

12. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 10 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προβλεπόμενον ἐπίδομα δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἐπὶ ποσοῦ συντάξεως ἀνωτέρου τοῦ ἐκάστοτε 25πλάσιου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς δεκάτης (X) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως».

13. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1978.

Ἄρθρον 6.

Ἡλικία.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3083/1954 καὶ συμπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4476/1965, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἡλικία τῶν ἡσυχαιούμενων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενεῖας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνεήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια.

2. Ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα Μητρώα Ἀρρένων ἢ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὡς ὅψις ἡ παλαιότερα ἐγγραφή. Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφόμενου εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν

ισχύι Δημοτολογία, γενομένη δι' αποφάσεων του Στρατολογικού Συμβουλίου ή καθ' οιονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται υπ' όψει το πρό της διορθώσεως ή της μεταβολής αναγραφόμενον έτος γεννήσεως.

3. Μη υπάρχουσες ληξιαρχικές πράξεις γεννήσεως ή έγγραφης εις τὰ Μητρώα άρρέων ή τὰ εν ισχύι Δημοτολογία ή ήλικία βεβαιούται δι' αποφάσεως της έν παραγράφω 6 'Επιτροπής. αιτήται το άρμόδιον όργανον του ΙΚΑ ή του ήσφαλισμένου. Δι' αποφάσεως της αυτής 'Επιτροπής βεβαιούται ώσαύτως ή ήλικία επί όμρισητητήσεως υπό του ήσφαλισμένου της όρθότητος της έγγραφης του έτους γεννήσεως εις τὰ Μητρώα 'Αρρέων ή Δημοτολογία έρειδόμενης άποκλειστικώς επί έγγραφων στοιχείων συντεταγμένων πρό της ύπαγωγής εις την άσφάλισιν.

4. 'Η ήλικία των, κατά τον χρόνον της αιτήσεως των άσφαλιστικών παροχών, άλλοδοτών ή των άκαθόριστου ύπηρεσιότητος ήσφαλισμένων και μελών της οικογενείας των, άποδεικνύεται δι' έγγραφου στοιχείου προδεδωμένου υπό της Νομοθεσίας του Κράτους, έν ώ έλλοθα χώραν ή γέννησις, θεωρούμενον υπό της οικείας 'Ελληνικής Προξενικής 'Αρχής.

Αί διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου τυγχάνουν άναλόγου έρμηνείας και έν προκειμένω.

5. 'Ως ήμερομηνία γεννήσεως των ήσφαλισμένων λαμβάνεται ή αναγραφόμενη εις την ληξιαρχικήν πράξιν. Μη υπάρχουσες ληξιαρχικές πράξεις, ως ήμερομηνία γεννήσεως λογίζεται κατά πάσαν περίπτωση ή 1η 'Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

6. Δι' αποφάσεως του Διοικητού του ΙΚΑ συνιστάται εις τὰ μεγαλύτερα ύποκαταστήματα τούτου ή προδεδωμένη υπό της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου Ειδική 'Επιτροπή άποτελουμένη:

α) 'Εξ ενός Πρωτοδίκου ή 'Αντισταγματέως Πρωτοδικών και άνω, έν έναρχεία ή συντάξει, ως Πρόεδρου ύποδεικνυμένου υπό του προϊσταμένου του οικείου Δικαστηρίου ή Εισαγγελέως μετά τριών άναπληρωτών.

β) 'Εκ δύο ύπαλλήλων του ΙΚΑ, επί έαυτώ 6ωι τούλάχιστον, όριζομένων υπό του Διοικητού αυτού, ως μελών, μετά των άναπληρωτών των.

Εν τών Πρόεδρον, τὰ μέλη και τόν γραμματέα της 'Επιτροπής καταβάλλεται άποζημίωσις καθοριζόμενη διά κοινής αποφάσεως των 'Υπουργών Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Κοινωνικών 'Υπηρεσιών».

*Άρθρον 7.

1. 'Η παράγραφος 6 του άρθρου 40 του Α.Ν. 1846/1951 ως αντικατεστάθη διά της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Ν. 4476/1965, αντικαθίσταται ως άκολούθως:

«6. Πάται αί αξιώσεις εκ παροχών εις χορηγία της άσφαλίσεως άθλητικής παραγράφονται μετά έξ μηνας άρ' ής κατέστησαν άπαιτητάί.

'Απαιτητάί δόσεις συντάξεων μη εισπραχθείσαι δι' οιονδήποτε λόγον έντός έτους παραγράφονται. 'Η έτησία παραγραφή άρχεται από του τέλους του μηνός διν άφορξ ή υπό πληρωμήν συντάξεις.

'Επί άνακλήσεως ή εξεφάνισως έν όλω ή έν μέρει όριστικής συνταξιοδοτικής αποφάσεως του άσφαλιστικού όργάνου, δέν έπιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον ή άναγνώρισις άναδρομικώς εις έάρος του ΙΚΑ άπαιτήσεων εκ συντάξεων ή διαφορών συντάξεων πρό του χρόνου ύποβολής της σχετικής αιτήσεως, έκτός εάν τὰ στοιχεία ταύτα προκύπτουν άναμφισβήτητως εκ του συνταξιοδοτικού φακέλου του ενδιαφερομένου.

'Επί επανεξετάσεως όριστικώς κριθέσης περιπτώσεως τη έπικληθεί παρά του ενδιαφερομένου νέων κρισίμων πραγματικών στοιχείων δέν έπιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον ή άναγνώρισις εις έάρος του ΙΚΑ άπαιτήσεων εκ συντάξεων ή διαφορών συντάξεων πρό του χρόνου ύποβολής της σχετικής αιτήσεως, έκτός εάν τὰ στοιχεία ταύτα προκύπτουν άναμφισβήτητως εκ του συνταξιοδοτικού φακέλου του ενδιαφερομένου. Πάσα άλλη οιαδήποτε κατά του ΙΚΑ άπαιτήσις παραγράφεται μετά πενταετίαν».

*Άρθρον 8.

1. Προσδιορισμός της έάσεως ύπολογισμού της συντάξεως, γενόμενος κατ' άρθρον 37 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 4476/1965, έάται πραγματικών και όχι τεκμηριών άποδοχών των ήσφαλισμένων, λογίζεται νόμιμος διά του παρόντος, έφ' όσον παρήλθεν ο χρόνος άσκήσεως των ένδίκων μέσων, έκτός εάν έκκρεμούν σχετική αιτήσεις. ύποβληθείσαι μέχρι της 10ης 'Οκτωβρίου 1978, έφ' όν δέν έλήφθησαν όριστικαί αποφάσεις ή άπερρίφθησαν ως έκπρόθεσμοι.

2. 'Από της ισχύος του παρόντος διακόπτεται ή εις τον κλάδον συντάξεων του ΙΚΑ άσφάλισις προσώπων κριθέντων ότι κείτηνται την ιδιότητα του τακτικού δημοσίου ύπαλλήλου. Καταβληθείσαι εισφοράι διά την άσφάλισιν των προσώπων τούτων δέν έπιστρέφονται.

'Απονεμηθείσαι υπό του ΙΚΑ συντάξεις εις πρόσωπα της κατηγορίας ταύτης συνεχίζουν καταβάλλόμεναι εις τούς δικαιούχους και τὰ κατά νόμον μέλη οικογενείας αυτών, έφ' όσον δέν άτυχον συντάξεως εκ του Δημοσίου.

3. 'Ο κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/1974 «περί άναγνώρισεως ως συνταξιού του χρόνου έκτοπίσεως και φυλακίσεως ένίων ήσφαλισμένων και ρυθμίσεως συνταχών θεμάτων», άναγνώρισθείς ως συνταξιού χρόνος έκτοπίσεως ή φυλακίσεως των ήσφαλισμένων, συναπολογίζεται προς συμπλήρωσιν των υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του έκκρινέντος διά της υπ' αριθ. 101960/6.12.63 αποφάσεως 'Υπουργού 'Εργασίας Κανονισμού «περί έκρέμων και άνθυγιεινών επαγγελματίων» άπαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων εις έαρείας και άνθυγιεινάς εργασίας, έφ' όσον ο ήσφαλισμένος κατά την άμέσως προηγούμενην της έκτοπίσεως ή φυλακίσεως πενταετίαν είχε πραγματοποιήσει εις έαρείας ή άνθυγιεινάς εργασίας τούλάχιστον 300 ήμέρας άσφαλίσεως.

'Η υπό της παραγράφου 2 του αυτού άρθρου προδεδωμένη προθεσμία παρατείνεται μέχρις της 30ης 'Ιουνίου 1979.

4. Αί μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος έκδοθείσαι πράξεις των όργάνων του ΙΚΑ, δι' όν έχρηγήθη συντάξεις ή άναγνωρισθείη το ποσόν ταύτης, λογίζονται νόμιμοι ως προς τόν έν αυτοίς χρόνον άσφαλίσεως και την κλάσιν ύπολογισμού της συντάξεως, έφ' όσον παρήλθεν ο χρόνος άσκήσεως των ένδίκων μέσων, έκτός εάν έκκρεμούν σχετική αιτήσεις, ύποβληθείσαι μέχρις της 10ης 'Οκτωβρίου 1978, έφ' όν δέν έξεδόθησαν όριστικαί αποφάσεις ή άπερρίφθησαν ως έκπρόθεσμοι.

5. 'Επαγγελματικά δημοσιογράφοι, τακτικά μέλη των 'Ενώσεων Συντακτών 'Ημερησίων 'Εφημερίδων των έσπαρχών, ήσφαλισμένοι εις το ΙΚΑ δύνανται νά εξαγοράσουν τόν υπό 21.4.1967 μέχρις 24.7.1974 χρόνον, έφ' όσον λόγω συλλήψεως ή κρατήσεως των διά πολιτικά λόγους, ύποχρεώθηκαν νά άπόσπουν της άσκήσεως του επαγγελματός των. Τό γεγονός της συλλήψεως ή κρατήσεως δέν νά άποδεικνύεται εκ βεβαιώσεως της άρμόδιας αρχής, ή δέ άναγνώρισις χωρεί επί τη κατεβλή παρά των ένδιαφερομένων της εισφοράς εργοδότης και ήσφαλισμένου, έάται το κατά τον χρόνον ύποβολής της αιτήσεως ήμερομηνίου άναδικαύστου έργατος.

'Ο έάται της παρούσης διατάξεως άναγνωριζόμενος χρόνος δέν δύναται νά ληφθή υπ' όψει διά την θεμελίωσιν δικαιοματικής συντάξεως ή τόν καθορισμόν του ποσού ταύτης πρό της έλασχερούς εξεφλήσεως του διά την εξαγοράν καθορισθέντος ποσού.

6. Αιτήσεις, περί συνταξιοδοτήσεως μελών οικογενείας λόγω έπισυμβάντος εξ αίτίας της ύποκείμενης θανάτου ύπαλλήλου του Ι.Κ.Α., κατά τὸ από 21.4.1967 μέχρις της 24.7.1974 χρονικόν διάστημα άπορρίβονται, κατόπιν γνωματεύσεων των όρμόδιων 'Υγειονομικών 'Επιτροπών άντιθέτων πρὸς τὸ ποσόν της διεξαχθείσης κατ' άρθρον 7 του Ν. 2163/1955 ένδίκου άνακρίσεως, επανεξετάζονται υπό των ίδιων 'Υγειονομικών 'Επιτροπών, κατόπιν αίτήσεως των ένδιαφερομένων, ύποβληθείσας έντός έξαμήνου από της δημοσιεύσεως του παρόντος.

*Άρθρον 9.

1. Από πρώτης Μαΐου 1978 αί υπό τοῦ ΙΚΑ καταβαλλόμενα συντάξεις ανακαθορίζονται βάσει ασφαλιστικής κλάσεως ἀνωτέρας κατὰ τρεῖς (3) κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ ἐναρξίς τῆς συνταξιοδότησεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1973 χρονικὸν διάστημα, κατὰ δύο (2) κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ ἐναρξίς συνταξιοδότησεως ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.1974 μέχρι 31.12.1974 χρονικὸν διάστημα, κατὰ μίαν (1) κλάσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐναρξίς συνταξιοδότησεως ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.1975 μέχρι τῆς 31.12.1975 χρονικὸν διάστημα, τῆς νέας κλάσεως ἀνακαθορισμοῦ μὴ δυναμένης νὰ υπερβῇ εἰς ἀπώσας τὰς περιπτώσεις τὴν δεκάτην τετάρτην κλάσιν.

2. Καταβαλλόμενα ἐξ οἰσθητοῦ αἰτίας προσωρὰ ἐπιδόματα εἰς συνταξιούχους συμπληρίζονται πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ δύναμις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προκυπτούσας ἐπὶ πλέον διαφοράς ποσοῦ τῆς συντάξεως. Ἐφ' ὅσον παραμένει ὑπόλοιπον προσωρὰ ἐπίδομα τοῦτο ἐνσωματοῦται προστιθέμενον εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ προκύπτουσαν συντάξιν.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν αἱ ἀποδοχαὶ αἱ λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψεϊ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἀνέχονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χρόνον πρὸ τῆς 31.12.1975, ἡ παρεχόμενη σύνταξις ἀνακαθορίζεται κατὰ τρεῖς κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1973 χρονικὸν διάστημα, κατὰ δύο κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις τῆς ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1974 χρονικὸν διάστημα καὶ κατὰ μίαν κλάσιν, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις τῆς ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1975 χρονικὸν διάστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰδικαὶ διατάξεις (35ετία).

*Άρθρον 10.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ ΙΚΑ δικαιούται συντάξεως ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἐπαρκατοποίησεν ἑνὰ χιλιάδας πεντακισίας (10.500) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν πραγματικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐπὶ πλέον συνεπλήρωσεν τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος συνεπλήρωσεν τὸν ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, ὡς καὶ τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας δικαιούται συντάξεως ἡλεκτωμένης κατὰ 1/200 τῆς πλήρους συντάξεως δι' ἑκάστην μῆκα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον ὀρίου ἡλικίας.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀπαιτούμενων 10.500 ἡμερῶν ἐργασίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψεϊ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως» καὶ ὁ χρόνος ἐξηρητημένης ἐργασίας ἐνισπὶ ἀμοιβῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψεϊ ὁ χρόνος προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος χρόνος δύναμις τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964, ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 4577/1966 καὶ 4581/1966, ὁ χρόνος στρατεύσεως, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως πλέον τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας ἐτησίως, ὡς καὶ οἰσθητοῦ ἐτέρου χρόνος λογιζόμενος ὡς συντάξιμος (ἀνεργία, ἀθροιστικὰ κλπ.) δύναμις ἐιδικῶν διατάξεων. Ἐπίσης δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψεϊ ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένου.

3. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος άρθρου, τὰ ποσοστὰ προσωξήσεως τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προσωξίζονται κατὰ 50% διὰ τὰς μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει τὰς πραγματοποιούμενας πέραν τῶν 10.500, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 58ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

4. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου ὑπαγομένου εἰς τὸν Κανονισμὸν περὶ ἐαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελματιῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ συμπληροῦντος τὰς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενας προϋποθέσεις, τὰ ποσοστὰ προσωξήσεως τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος Β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προσωξίζονται κατὰ 20% διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀσφαλίσεως διὰ τὰ ὁποῖα κατεβλήθησαν αἱ διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦτον προβλεπόμεναι εισφοραί.

5. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως τῶν βάσει τοῦ παρόντος άρθρου συνταξιοδοτούμενων ἀνατελλέσεται ἀπὸ τὴν ἀναλήξει οἰσθητοῦ ἐργασίας ἢ τῇ ἀσκήσει οἰσθητοῦ ἐπαγγέλματος. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συνταξιούχων, ὧν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν υπερβαίνει τὸ ἐκάστοτε ἰσχύον κατώτατον ὄριον συντάξεως, ἰσχύουν αἱ περὶ ἀναστολῆς διατάξεις τοῦ άρθρου 29 παρ. 7 στοιχείον γ' τοῦ Α.Ν. 1846/51. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν ὀρισθῇ αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἰσχύουν ἀπὸ 31ης Μαρτίου 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδοχικὴ ἀσφάλισις.

*Άρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως» ὡς συνθετικῶς ἡμηνεῦθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 33 τοῦ Ν. 4476/1965 «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ Ι.Κ.Α. νομοθεσίας», δὲν ἐφαρμόζονται:

α) Ἐπὶ ἡσφαλισμένων ὑπαγθέντων διαδοχικῶς ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως φορέως ἀσφαλίσεως αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν φορέως ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ ἀντιστρόφως καὶ

β) Ἐπὶ ἡσφαλισμένων ὑπαγομένων τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς διαδοχικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν οἰσθητοῦ ἐτέρου φορέως ἀσφαλίσεως, ἐκτός, τῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 163/1975.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐφαρμόζονται τὰ κάτωθι:

α. Ἡ σύνταξις τοῦ δικαιούχου εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν τμημάτων τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τῶν ἐκφυόντων τὸν ἀπονέμοντα καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας Ὁργανισμοὺς, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

Ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς καταβάλλει εἰς τὸν δικαιούχον τὸ ἄθροισμα τῶν τμημάτων συντάξεων, χρεῶνων ἐκαστον τῶν συμμετεχόντων φορέων μετὰ τὸ ἐκφυόν τοῦτον ποσὸν τοῦ τμήματος τῆς συντάξεως.

β. Ἐκαστος τῶν ὁργανισμῶν ἀσφαλίσεως μεταξὺ τῶν ὁρίων καὶ ὁ ἀπονέμων, ὑπολογίζει, διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοζίων ὁργάνων του, τὸ κατὰ τὴν διέουσιν τοῦτον νομοθεσίαν ποσὸν συντάξεως βάσει τοῦ συνόλου τοῦ διαδοχικῶς πραγματοποιηθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προσδιορίζει τὸ ἐκφυόν τοῦτον τμήμα κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ παρ' αὐτῷ πραγματοποιηθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως.

γ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐξαγόμενον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἄθροισμα τῶν τμημάτων συντάξεως, τῶν ἐκφυόντων τὸν ἀπονέμοντα καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας φορεῖς, εἶναι μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὀρίου συντάξεως τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ φορέως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου διηγήθη ὁ περισσότερος χρόνος, σύνταξις τοῦ δικαιούχου εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ ἐκάστοτε κατωτάτου ὀρίου συντάξεως τοῦ Ὁργανισμοῦ, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου διηγήθη ὁ περισσότερος χρόνος.

Ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς καταβάλλει τοῦτο ὅλοκληρον εἰς τὸν δικαιούχον, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἐπιμεριζομένης μεταξὺ ἀπονέμοντος καὶ λοιπῶν φορέων ἀναλόγως τοῦ παρ' ἐκάστῳ τούτων χρόνου ἀσφαλίσεως.

δ. Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ ἀπονέ-
μοντος τὴν σύνταξιν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπιβαρυνομένων φορέων, αὐ-
ξάνεται ἀναλόγως καὶ τὸ τμήμα τῆς συντάξεως τὸ βαρύνον
τὸν χορηγήσαντα τὴν αὐξήσιν ὀργανισμόν.

ε. Χρόνος ἀσφαλίσεως παρέχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἴ-
ναι ὁ χρόνος ὅστις ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονάμην τῆς συντά-
ξεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως παρ' ᾧ
διηγήθη καὶ ἐφ' ὅσον εἶχον ἐκπληρωθῇ αἱ ἀσφαλιστικαὶ ὑπο-
χρεώσεις μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτή-
σεως.

στ. Τὰ ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων φορέων ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς
τὸν ἀπονέμοντα καὶ καταβάλλοντα τὴν σύνταξιν Ὀργανισμόν,
ἀποδίδονται εἰς τοῦτον συμψηφιστικῶς ἢ αὐτουσῶς κατ' ἔτος,
παρὰ τῶν ὑποχρέων ὀργανισμῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης
Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐπὶ καθυστέρησεως πέραν τῆς 31 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους
τῆς ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων ποσῶν τῶν καταβληθεισῶν
συντάξεων τοῦ προηγουμένου ἔτους, ταῦτα ἐπιβαρύνονται διὰ
προσθέτων τελῶν, ἴσων πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν περιπτώσει
καθυστέρησεως καταβολῆς ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ
ἀπονέμοντος τὴν σύνταξιν ὀργανισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ
τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστε-
ρουμένων εἰσφορῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961
καταργεῖται.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ πά-
σης αἰτήσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961
ὑποβαλλομένης μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Γενικὴ διακήρυξις.

Ἄρθρον 12.

Ἐν τῇ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται
παρ. ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 11 ἔχουσα οὕτω:

«11. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 πάντα τὰ εἰς τὴν παράγρα-
φον 1 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως
μισθωτῶν τὰ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀσκοῦντα ἀσφάλισιν κλάδου Συν-
τάξεων, τὰ μὴ παρέχοντα τὰ κατώτατα ὅρια συντάξεων τοῦ
Ι.Κ.Α., ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς τοὺς συνταξιούχους
τῶν ὡς κατώτατα ποσὰ συντάξεων τὰ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ παρεχό-
μενα κατὰ κατηγορίας τοιαῦτα.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τ' ἀνωτέρω Ταμεία, ἐφ' ὅσον
αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ μετὰ τῶν τυχόν κοινωνικῶν πόρων
τοῦ κλάδου συντάξεων εἶναι ἴσαι τοῦλάχιστον πρὸς αὐτὰς τοῦ
κλάδου συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς
τοὺς μισθωτοὺς ἡσφαλισμένους τῶν, κατὰ κατηγορίας, τὰς
αὐτὰς τοῦλάχιστον κατ' ὕψος καὶ ἔκτασιν παραχᾶς συντά-
ξεων πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας παρέχει ἐκάστοτε τὸ ΙΚΑ εἰς
τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις.

Διὰ πράξεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων
τούτων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρε-
σιῶν, δύνανται ν' ἀνακαθορίζονται αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί,
ἐφ' ὅσον τὸ ἐξ ἀντικειμένου προκύπτει ἀσφάλιστρον κλάδου
συντάξεων, ὑπολογιζόμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν νομοθετημέ-
νων πόρων ἐκτὸς τῶν δωρεῶν καὶ τῶν προσόδων περιουσίας,
δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέγιστον ἀσφάλιστρον κλάδου συντάξεων
τοῦ ΙΚΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄρθρον 13.

Σύνθεσις τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

1. Αἱ λειτουργοῦσαι εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τοῦ ΙΚΑ
Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ (ΤΔΕ) ἀπαρτίζονται ὡς
ἀκολούθως:

α. Περιφερειακὰ καὶ Τοπικὰ Ὑποκαταστήματα περιοχῆς
Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης: 1) Ἐξ ἐνὸς Προ-
έδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου
δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου, 2) ἐξ ἐνὸς
ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνι-
κῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἡσφαλισμέ-
νων καὶ 4) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

β. Λοιπὰ τοπικὰ Ὑποκαταστήματα: 1) Ἐξ ἐνὸς Πρωτο-
δίκου ἢ Εἰρηνοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου δημοσίου διοικη-
τικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου, 2) Ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ
Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπρο-
σώπου τῶν ἡσφαλισμένων καὶ 4) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν
ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν δικαστικῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν
αὐτῶν γίνεται μεθ' ὑπόδειξιν τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν ἢ Πρω-
τοδικῶν.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν μετὰ
τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ πί-
νακος περιλαμβανόντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων ὑποβαλ-
λομένου, προκειμένου μὲν περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων
παρὰ τῆς ΓΣΕΕ, προκειμένου δὲ περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐρ-
γοδοτῶν ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῶν οἰκείων τοπικῶν ἐργοδοτικῶν
ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 14.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον, πλήρως
αἰτιολογημένην, γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἢ κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος αὐξήσιν τῶν ὀρίων καὶ
τῶν τευχματῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων δύ-
νεται νὰ ὀρίζεται καὶ ἀπὸ μεταγενεστέρως ἡμερομηνίας, οὐχὶ
ὅμως πέραν τοῦ τριμήνου ἀφ' ἧς ἡ αὐξήσις τοῦ κατωτάτου
ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ὃ μέ-
τρον διαπιστοῦται ἀδυναμία τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἀνταποκριθῇ
πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ τού-
του ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸν Ν. 629/1977 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξι-
μου χρόνου ἀπασχολήσεως ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων» ἐπέρ-
χονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ προσθήκαι:

α) Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 1
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Δικαίωμα ἀναγνωρίσεως κέκτηνται οἱ κατὰ τὴν προηγου-
μένην παράγραφον ἐργατοτεχνίται, οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος
1947 καὶ προγενεστέρως, ὡς ἀκολούθως».

β) Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως:

«δ') Οἱ ὑπαρχόντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρὸ τῆς 31.12.60
ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 1.300 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας
ἐν ἀσφάλισι ἀπὸ 1.1.1956 μέχρι 31.12.1975».

γ) Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 ἀντικαθίστανται
ὡς ἀκολούθως:

«2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς συμπληροῦντας μέχρι τῆς 1.7.
1977 τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡ-
μέραι ἀνέρχονται εἰς 3.050, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἐν τῇ
ἀσφάλισι τοῦ ΙΚΑ χιλίας (1.000) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐρ-
γασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου ἀ-
σφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομι-
κὰς ἢ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων».

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην δὲν συμπληροῦται ὁ
διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως, οἱ
περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος ἡσφαλισμένοι δύνανται νὰ συνε-
χίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπὶ τῇ κατα-
βολῇ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαρια-
σμοῦ Δώρων καὶ ἀποδογῶν ἀδείας οἰκοδόμων.

3. Αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡμέραι ἐργασίας, ἐν οὐδεμίᾳ περι-
πτώσει δύνανται μετὰ τοῦ πραγματικοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀ-
σφαλίσεως νὰ ὑπερβοῦν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἡμερομισθίων,
τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαι-

ώματος, οὐδὲ τὰς 200 ἐτησίως διὰ τὰ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1956 ἐτη ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ἢ τὰ 250 διὰ τὰ πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ὡς ἔτος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν διὰ τοὺς ἀναγνωρίζοντας ἡμέρας ἐργασίας βάσει τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 λογίζεται τὸ πρῶτον ἔτος ἐκάστης πενταετίας).

δ) Ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 5 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτως:

«Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἡσφαλισμένου εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε εἰς 24 μηνιαίας δόσεις.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ».

ε) Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 προβλεπομένη προέσθια ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἡμερῶν ἐργασίας παρατείνεται μέχρι 31.12.1978.

2. Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἐργοδότας οἰκοδομικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργασιῶν ἐν γένει ἡ ὑποχρέωσις τῆς συμπληρώσεως ἐπὶ εἰδικῷ στελέχους, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ δι' ἕκαστον ἡσφαλισμένον, ἀπάντων τῶν στοιχείων χρόνου ἀπασχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου, τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰδικῷ στελέχους λαμβάνει χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας ἐκάστης ἐβδομάδος, ἐπὶ διακοπῆς δὲ τῆς ἐργασίας ἐνωρίτερον τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας. Ἐπὶ περιπτώσεων συνεχοῦς ἀπασχολήσεως ἡσφαλισμένων ἐκτεταμένης πέραν τοῦ μηνός, ἡ συμπλήρωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐργασίαν ἡμέραν τοῦ μηνός. Ἀνὰ ἐν φύλλον τοῦ εἰδικῷ στελέχους, μετὰ σχετικῆς ἀναφορᾶς αἰτιολογικῆς καταστάσεως, δέον ὥπως ποδάλλεται παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἱποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ ἐπομένου τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως μηνός. Ὁ τύπος τῶν φύλλων τῶν εἰδικῶν στελεχῶν καὶ τῶν καταστάσεων καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἰς τὸ ἀρμόδιον ἱποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, αἱ ἀναλογούσαι πάσης φύσεως εἰσφοραὶ, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικῷ Λογαριασμοῦ Δώρου Ἐργατοτεχνικῶν Οἰκοδόμων τοιούτων, προσαυξάνονται κατὰ 25%, ἐὰν ἡ καθυστέρησις εἴναι μέχρι καὶ δέκα (10) ἡμερῶν, κατὰ 5% δὲ ἐπὶ πλέον ἀνὰ ἕκαστον ἐν συνεχείᾳ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς εἴρηται προθεσμίας. Ἡ ὁλικὴ ὅμως ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 100% τῆς ἀρχικῆς εἰσφορᾶς.

3. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1978, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ Δώρου Ἐορτῶν, ἀποδογῶν ἀδείας καὶ ἐπιδόματος ἀδείας εἰς τοὺς ἐργατοτεχνικὰς οἰκοδόμους, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, τῆς δαπάνης βαρυνούσης τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Δώρου Οἰκοδόμων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 390/1969 προστίθενται αἱ κατωτέρω διατάξεις: «Δύνανται ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὸ ΙΚΑ καὶ ὁ Ο.Γ.Α. νὰ συνιστοῦν βοηθητικὰς διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀντικείμενον θὰ ἔχουν τὴν ἀνάλυσιν καὶ τὸν προγραμματισμὸν τῶν σχετικῶν μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν, ὡς καὶ νὰ διαθέτουν τὰς ἀπαραίτητους μονάδας προετοιμασίας στοιχείων σταθμῶν τηλεπεξεργασίας (τερματικῆς μονάδας) καὶ μονάδων εἰσόδου καὶ ἐξόδου στοιχείων.

Δύνανται ἐπίσης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ Ο.Γ.Α. νὰ ἀναθέτουν εἰς τρίτους, κατὰ τὰς κειμέναις περὶ προμηθειῶν διατάξεις τούτων, τὴν διενέργειαν μελετῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει ὁργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν.

Εἰδικῶς τὴν μηχανογράφειαν τοῦ συστήματος παρακολουθήσεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἡσφαλισμένων περὶ ὧν ὁ Κανονισμὸς (περὶ τρόπου ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς καὶ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων) καὶ τῆς καταβολῆς αὐτοῖς τῶν δώρων εορτῶν, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἀποδογῶν ἀδείας, δύναται τὸ ΙΚΑ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἰδιωτικὰ γραφεῖα μηχανογραφήσεως».

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου περὶ Διευθύνων Πολιτικῶν Κομμάτων κατὰ τὴν περίοδον τῆς Βουλῆς τῆς προελθούσης ἐκ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1964 καὶ μέχρι δύο τὸ πολὺ δι' ἕκαστον κόμμα προσώπων, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕως 30 Νοεμβρίου 1974 λογίζεται χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ.

Εἰς τὴν λογίζεσθαι χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναφερομένων προσώπων ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰ Πολιτικά Κόμματα κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9.12.1974 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπὶ καταβολῇ τῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, προβλεπομένων εἰσφορῶν, προστηζομένων διὰ τῶν κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ ΙΚΑ προσθέτων τελῶν λόγω μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορισθῶσιν τὰ τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν, τὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 προσώπων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρόνος ἀσφαλίσεως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ἕκαστον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ), χορηγεῖται εἰς τοῦτο ἐφ' ἀπαξ ποσὸν ἐξακοσίων ἐκατομμυρίων δραχμῶν (600.000.000) ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Οἰκονομικοῦ ἔτους 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν Νόμου ἐφ' ἧς ἰσχυσαν:

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Φ.21/21 οἰκ.2174/6.3.71 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Κατόπιν τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 προσηχῆς ἀπὸ 1.1.1970 XV ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπείγουσας ἀνάγκης λειτουργίας τοῦ συστήματος ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων ΙΚΑ μέχρι τῆς Νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος ἐγκρίνομεν ὅπως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἡσφαλισμένων ἀνηλόντων κατὰ τὸ ἀρθρον 37 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 εἰς τὴν XV κλάσιν, ἰσχύωσι τὰ κατωτέρω ποσοστά, συμπληρουμένων τῶν πινάκων Α' καὶ Β' τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1846/51 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960.

ΠΙΝΑΞ Α'	(Βασικὸν ποσὸν)
Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
XV	27%
ΠΙΝΑΞ Β'	(Προσαυξήσεις)
Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
XV 1%	3.300 ἕως 7.700
2,6%	7.800 καὶ ἄνω

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μερτμνῆσαι ἐν καὶρῳ».

β) 'Η ὑπ' ἀριθ. 21/7/οἰκ.4210/1973 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 874, τεύχος Β' τῆς 28.7.1978), ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/6331/1973 ὁμοίας (ΦΕΚ 1435, τεύχος Β' τῆς 2.12.73).

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/1973 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 193, τ. Α' τῆς 28.8.73), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 229/1974 ὁμοίου (ΦΕΚ 82 τ. Α' τῆς 28.8.1974).

δ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 21/7/926/1974 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 240 τ. Β' τῆς 28.2.1974) ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/οἰκ. 3204/1974 ὁμοίας (ΦΕΚ 1125 τ. Β' τῆς 8.11.1974).

ε) 'Η ὑπ' ἀριθ. 45922/281/20.5.1967 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Ἑργασίας «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ» (ΦΕΚ 350 τ. Β' τῆς 30.5.1967).

στ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 416/4156/27.11.1975 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1481/20.12.1975 τ. Β') «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ».

ζ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 416/2013/12.7.74 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 726/19.7.74 τ. Β') «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ».

η) 'Η ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/742/29.11.76 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1439/30.11.76 τ. Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

θ) 'Η ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/2554/20.8.77 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 820/27.8.77 τ. Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

ι) 'Η ὑπ' ἀριθ. 3292/1.8.1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«1. Αἱ καθυστατούμεναι ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ πρὸς τοὺς Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ αἱ ληξιπρόθεσμοι δόσεις τοῦ Ν. 38/1975, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1.3.1975—30.4.1978 χρονικὸν διάστημα μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1.5.1978—30.6.1978 χρονικὸν διάστημα ἄνευ προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων, κεφαλαιοποιούμεναι ἐξοφλοῦνται εἰς ἑξ ἰσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταδλητέας μέχρι 30.9.1978.

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν ὑπάρχονται α) αἱ πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐπαρχίαν Νιγρίτης Νομοῦ Σερρών, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ζημιῶν εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς τῶν ἐγκαταστάσεις καὶ β) ἰδιῶται κατοικοῦντες εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς τῶν ὁποίων αἱ οὐκ αἰ ὑπέστησαν ζημίας.

'Η ὑπαρξίς τῆς ζημίας θὰ ἀποδεικνύεται ἐκ βεβαιώσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ ὑπευθύνου θηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. 'Η μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεως τινος συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ διὰ τῆς παρούσης παρεχομένου εὐεργετήματος, καθίσταται δὲ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαίτητον τὸ σύνολον τῶν ὀφειλῶν μετὰ τῶν κατὰ τὰς κειμένων διατάξεις ἀναλογούντων προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων.

4. Ὡς ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, νοοῦνται αἱ εἰσφοραὶ ἡσφαλισμένου καὶ ἐργαζομένου ὡς καὶ εἰσφοραὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων, δι' ὑποχρεωτικὴν ἢ προαιρετικὴν ἀσφάλισιν εἰς πάσης φύσεως Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ πολιτικῆς (κυρίας Ασφαλίσεως, Ἐπιχειρηματικῆς Ασφαλίσεως, Ἀρωγῆς, Ἀσθενείας, Προνοίας) ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. 'Η κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευκλύνσεις παρέχεται, ἐφ' ὅσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποβάλλουν σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν εἰς τὸν ἀρμοδίον ασφαλιστικὸν φορέα μέχρι 15.9.1978.

6. 'Η παρούσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Προεδρικὸν Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι περὶ τοῦ Ι.Κ.Α. διατάξεις.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησης τῶν ἀρθρῶν, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἀρθρῶν ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων, παράλειψις τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἐν γένει πάντα διαρρυθμίσεις τῶν ἰσχυουσῶν περὶ τοῦ Ι.Κ.Α. διατάξεων, ἄνευ ὁμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Μέχρις ἐκδόσεως, κατὰ τὴν ὀριζομένην διαδικασίαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3716/1957, τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενων Κανονισμῶν, ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἤδη ἰσχυόντων Κανονισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἄρθρον 22.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως εἰς τὰς κατ' ἰδίαν διατάξεις, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μηνός.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ